

Jankowski Andrzej pseud. „Ciuraga” (1924 - 1986)

Urodził się w Wilnie lecz znaczną część dzieciństwa spędził w Poznaniu, miejscu służby ojca, oficera zawodowego W.P.

We wrześniu 1939r przybył do Wilna, zostaje przyjęty do gimnazjum O.O. Jezuitów, na przełomie 1939/40 następuje doż. Wł. Bomaża ks. Hleboniezoni w drukowaniu nielegalnych pisemek.

W czasie II okupacji sowieckiej, jako uczeń IV Gimnazjum na ul. Bakszta, wyróżnia się aktywnością w prowadzeniu „antysowieckiego „małego sabotażu” (kolportaż podziemnych pisemek, bojkot imprez i uroczystości sowieckich, próby strajków szkolnych itp). Uczestniczy w szkoleniu wojskowym, przetrzymanym w kwietniu 41r jako aresztowany.

Następuje kolejny pobyt w Łódziszczach, powrót do Wilna i działalność w dyspozycyjnej grupie dywersyjnej „Przerzutni”. Bierze udział w licznych akcjach, w eskortowaniu płk. „Wilka” podczas wyzwoleń brygad partyzanckich, w oskakiwaniu zdekonspirowanych lokali (drukarni, w-ni granatów, punktów legalizacji) itp.

Od 1944r wraz z całą grupą uczestniczy w konspiracyjnej Podchorążówce Piechoty AK. Po ukończeniu teoretycznego etapu szkolenia przedostaje się do 6 Brygady Partyzanckiej i już po kilku dniach uczestniczy w ciężkich walkach obronnych z Litwinami pod Koniana, potem również w innych akcjach.

Po zdradzie sowieckiej i rozwiązaniu oddziałów partyzanckich uchodzi do Hilna, zgłasza się do kwatermistrzostwa AK i zostaje skierowany do pracy w półlegalnym Antielu Gruzopierobrasok (Poza zaopatrywaniem miasta w żywność Antiel utrzymywał również kontakty i łączność z działającymi jeszcze oddziałkami partyzanckimi). Gdy w końcu listopada 44 NKWD uderzyło w Antiel i ujęło resztę pranie całej załogi, Andrzej był jednym z kilku ocalałych z pogromu.

Przedostaje się do Polski centralnej, podejmuje studia ekonomiczne w Poznaniu ale jest inwigilowany przez U.B. Pomimo kilkukrotnych przestępków w U.B. związanych z kontaktami z „Hubertem” (Ośr. Mobiliz. Okręgu Hileńskiego AK) unika aresztowania. Kończy studia, przenosi się do Warszawy gdzie pracuje w różnych strukturach budownictwa. Ostatnio jako pracownik naukowy w Instytucie Planowania, gdzie działa w środowisku ówczesnych dysydentów (S. Kuronki, J. Ejsymunt, R. Bugaj). Współzałożyciel tamtejszej Solidarności. Na emeryturze od 1982 r. zmarł 10 listopada 1986 r. • Odznaczeń: KAK, Medalem Hojśka, S.T. K.Z.

Relacje Jerzego Morłkiewicza
P. Niwiński - Okręg Hileński AK 1944-48
Zesz. Hist. - Grupa Przerut

Jerzy Morłkiewicz